

Når skibet står ind

(Bob Dylan "When The ship Comes In", 1963. Dansk oversættelse v. Pelle Voigt 2011)

Vindens sus vil en da' løje fuldstændigt af

Og hvert vindpust bli'r åndeløst stille

Li' som stilhed før en storm, før tyfonen ta'r form

Det er nu, hvor skibet står ind

Skibet går som skudt, og så bli'r bølgen brudt

Og så kælver klitterne langs kysten

Og mens vandene stiger, og vinden skriger

Bryder solen frem i øster!

Fisken stimer af vejen, mens den ler lidt forlegen

Og de vrisne havmåger smiler

Strandens kampesten rå står så stolte som få

Det er nu, hvor skibet står ind

Og skønt de tror, at deres ord ka' fordreje skibets ror

Ka' det hverken forstå eller lytte

Og da nathimlen nøs, sprængte søens lænker løs

Og blev havbundens evige bytte.

Med en shanty på gled tager vi storsejlet ned

Skibet glider ind imod kysten

Solens lyser sin respekt over alle mand på dæk

Det er nu, hvor skibet står ind.

Og så bli'r sang og smuld en rød løber af guld

Så de trætte fødder vinder fæste

Skibets vise mænd fortæller os igen

At alverden ser det næste

Fjenden vågner med et sæt – stadig søvndrukken og træt

Springer ud af deres seng og tror, de drømmer

Men de kniber sig og ved, at det er bitter virk'lighed

Det er nu, hvor skibet står ind

Og de erkender nederlag og de hejser hvide flag

Mens vi råber: Jeres sidste tid er gået

Og som faraos trop sluger flodbølgen dem op

Og som Goliath bli'r de slået!